

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. v právní věci

žalobce: **X. X.**, narozený dne X
státní příslušností X
bytem X
zastoupený JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou
sídlem Karlovo náměstí 287/18, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2023, č. j. OAM-158/ZA-ZA11-K01-2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný rozhodl o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany tak, že mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) se neuděluje.

II. Žaloba a její podstatný obsah

2. Žalobce v podané žalobě uvedl, že podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 9. 2008, č. j. 3 Azs 48/2008-57, se za pronásledování považuje i jednání soukromých osob, pokud stát není schopen odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před takovým jednáním. Jeho otec se v souvislosti s podnikáním dostal do finančních problémů, byl uvězněn a rodina je pronásledována ze strany soukromých osob. Ochrana ze strany státních orgánů nebyla poskytnuta kvůli známostem a vazbám na některé věřitele. Poukázal též na kritéria posuzování možnosti vnitřní ochrany vyplývající z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2020, č. j. 5 Azs 105/2018-46.
3. Dále žalobce popsal problémy etnických X žijících na území Kazachstánu s tím, že byl fyzicky napadán spolužáky kazašské národnosti i na území České republiky, než byli vyhoštěni.
4. Podle žalobce byla napadeným rozhodnutím porušena ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), § 2 odst. 4, § 3 a § 50 odst. 2 a 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.“), dále § 12 písm. b) a § 14a zákona o azylu a čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.
5. Dále žalobce v žalobě citoval § 2 odst. 7 zákona o azylu. Také uvedl, že je povinností členských států Evropské unie zajistit přesné a aktuální informace. Dokumenty týkající se dodržování lidských práv v Kazachstánu jsou zcela obecného charakteru.
6. Podle žalobce žalovaný postupoval v rozporu s přímo použitelným právem Evropské unie a mezinárodním právem. Odkázal na čl. 18 Listiny základních práv Evropské unie týkající se práva na azyl a na čl. 47 téže Listiny o právu na přístup k soudu. Zmínil mimo jiné právo každého, aby jeho věc byla spravedlivě, veřejně a v přiměřené lhůtě projednána nezávislým a nestranným soudem zřízeným zákonem.
7. Dále žalobce argumentoval, že označení třetí země jako bezpečné země původu nemůže být absolutní zárukou bezpečnosti státních příslušníků dané země, a citoval body 40 až 42 a 46 odůvodnění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013.
8. Žalovaný podle žalobce dostatečně neposoudil stav věci, který žalobce uvedl, s ohledem na prospektivní rozhodování (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2008, č. j. 4 Azs 47/2007-60, ze dne 9. 6. 2008, č. j. 5 Azs 18/2008-83, ze dne 26. 3. 2008, č. j. 2 Azs 71/2006-82, a ze dne 13. 8. 2010, č. j. 4 Azs 11/2010-112). Žalobce upozornil na nutnost zkoumat jím popsané incidenty s ohledem na to, zda indikují přiměřenou pravděpodobnost pronásledování z azylově relevantních důvodů. Odkázal také na rozsudek Soudního dvora EU ze dne 9. 11. 2023 ve věci C-257/22.
9. Na závěr své žaloby žalobce navrhl zdejšímu soudu, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 12. 4. 2024 shrnul obsah žalobcem podané žaloby, vyjádřil s ní nesouhlas a odkázal na obsah správního spisu i napadeného rozhodnutí.

11. Tvrzeným důvodem žalobcovy žádosti o udělení mezinárodní ochrany byla obava z návratu do Kazachstánu kvůli otcovým dluhům, problémům s otcovými věřiteli a obtížím z důvodu X národnosti. Žalovaný konstatoval, že se žalobce po odjezdu v roce 2016 opakovaně vracel do vlasti, přičemž naposledy do České republiky přicestoval v květnu 2019. Nezmínil se o jakýchkoli obtížích kvůli své národnosti v tomto období. Ohledně tvrzení, že během protestů v roce 2022 X hrozilo zabíjení, žalovaný odkázal na Informaci OAMP – Protesty v lednu 2022 ze dne 7. 11. 2023, ze které nelze vyvozovat žádný etnický rozměr nepokojů. Žádné negativní konotace vůči etnické skupině X či X obyvatelstvu v Kazachstánu podklady rozhodnutí nezmiňují ani v souvislosti s válečným konfliktem na Ukrajině. Problémy žalobcovy rodiny, zejména finanční potíže, nejsou azylově relevantní.
12. Obecně nelze Kazachstán označit za zemi s vysokým stupněm demokracie, žalobce však neuvedl žádné konkrétní azylově relevantní potíže ve vztahu k zemi původu. Zemi opustil legálně a neměl problémy s tamními státními orgány. Mezinárodní ochrana je výjimečným právním institutem, jehož smyslem není poskytnout žalobci ochranu před jakýmkoli negativními jevy v zemi původu. Pokud má žalobce zájem setrvat na území České republiky, musí se podrobit režimu zákona o pobytu cizinců na území České republiky.
13. Žalovaný se žádných procesních pochybení nedopustil a považuje takové námitky za účelové. Žalobce a ani jeho advokátka se ani neseznámili s obstaranými informacemi.
14. Na závěr žalovaný navrhl zdejšímu soudu, aby podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Obsah správního spisu

15. Ze správního spisu zjistil zdejší soud tyto pro řízení podstatné skutečnosti.
16. Žalobce podal dne 22. 2. 2023 žádost o udělení mezinárodní ochrany a následně byl žalovaným vyzván k poskytnutí údajů k této žádosti. Podle těchto údajů poskytnutých dne 27. 2. 2023 je státním příslušníkem X, X národnosti a je X. Dorozumí se česky, rusky a anglicky. Nemá žádné politické přesvědčení, nikdy nebyl členem žádné politické strany ani skupiny, nevyvíjel žádnou politickou aktivitu. Ve své vlasti naposledy žil ve městě X. Do České republiky přicestoval v X na základě studentského víza. Dříve ve státech EU nepobýval. O mezinárodní ochranu žádá poprvé. Je zdravý. K důvodům žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že začala válka na Ukrajině, jeho otec spolupracoval s ukrajinskou firmou a podnikání zkrachovalo. Nemohl vrátit peníze klientům a začal si půjčovat peníze na vysoký úrok od pochybných lidí. Klienti, kteří nedostali zboží, podali na otce žalobu. Žalobci v Kazachstánu hrozí problémy a fyzické útoky ze strany otcových věřitelů, kteří vědí o jeho pobytu v X.
17. Dne 27. 2. 2023 byl s žalobcem proveden pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany, v rámci něhož uvedl, že České republice krátce chodil na dvě gymnázia, jazykové kurzy, půl roku na Českou zemědělskou univerzitu a nyní studuje na Vysoké škole obchodní. Od roku 2018 nebo 2019 do roku 2021 pracoval jako číšník, z práce odešel kvůli nevyřízenému vízu. Od července 2021 pobývá na území České republiky neoprávněně, protože neměl přístup na OAMP kvůli covidu. Věděl, že si do konce července 2021 musí podat žádost, ale neučinil tak, protože se často stěhoval. Na začátku léta 2021 jej kontrolovala policie a doklady měl v pořádku, tak se domníval, že nemusí nic řešit. V zaměstnání se ho zeptali na vízum, poté se obrátil na právníka a zjistil, že má pobyt pozastaven, protože nedodal podklady. Nemůže

se vrátit do vlasti, protože jeho otec má problémy a bude také nyní těžší získat vízum do Schengenského prostoru.

18. Žalobce také během pohovoru uvedl, že se nemůže vrátit do vlasti za účelem vyřízení víza, protože otcovi věřitelé vědí, že bydlí v X, mají příbuzné na policii. Bojí se, že by ho našli, možná by jej zbili nebo unesli. Tím by mohli vydírat jeho matku. Věřitelé se budou přes něj snažit získat peníze. Otec si půjčoval od soukromých osob s velmi vysokým úrokem a zatím částku nesplatil. Bývalí klienti na otce podali žalobu a nyní je ve vazbě. Věřitelé kontaktovali žalobcovy rodiče a prarodiče z otcovy strany, aby prodali byt či dům a vrátili peníze. Opakovaně na ně čekali před domem. Za matkou chodí jednou až dvakrát měsíčně. Zatím je vše v ústní rovině. Matka se zkoušela obrátit na policii, ale nebyl z toho žádný výsledek, protože věřitelé mají příbuzné na policii. Žalobce neví, kdy matka podávala trestní oznámení, a protirečí si, protože ani neví, jestli matka na policii šla. Jeden z věřitelů má bratrance na policii. Vyšetřovatel chtěl od advokátky úplatek za pozastavení trestního řízení proti otci. Matka se nezkoušela obrátit na nadřízené vyšetřovatelů. Věřitelé matce a prarodičům vyhrožovali pouze slovně, nedošlo k fyzickým útokům. Nikdo z nich se kvůli výhrůžkám věřitelů nestěhoval. Otec si peníze půjčoval již před válkou na Ukrajině. Žalobce mu v roce 2021 dal částku 1500 dolarů pravděpodobně na úroky. Trestní oznámení na otce bylo podáno v roce 2021, poté firma zkrachovala a otec byl vzat do vazby na přelomu zimy a jara 2022.
19. Dále žalobce během pohovoru sdělil, že ve své vlasti neměl problémy s bezpečnostními a ani s jinými státními orgány. Ve vlasti se cítil být ponižovaný kvůli X národnosti. V Kazachstánu stojí etničtí Kazachové nad ostatními národnostmi. V páté třídě po něm chtěli, aby se pochvalně vyjádřil o Kazachstánu, a když odmítl, zavolali jeho rodičům. Když začal nosit náušnici, nutili ho, aby ji sundal, a před celou třídou říkali, že je gay. Nekamarádil se s Kazachy, má jiné názory na život a politiku. Po ruské invazi na Ukrajinu začali Kazaši špatně pohlížet na X, zastavují je na ulici a ptají se na názor na válku. Pokud X schvalují útok na Ukrajinu nebo odpoví nejasně, jsou zbiti. V roce 2021 nebo 2022 došlo k protivládním protestům a ke střelbě v Almaty. Žalobcovu dědečkovi v době protestů řekl nějaký muž na ulici, aby šel domů, jinak mu hrozí zabití kvůli X národnosti.
20. Součástí správního spisu je potvrzení o studiu na Panevropské univerzitě ze dne 29. 9. 2022 a protokol Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, o výsledku účastníka správního řízení sepsaný podle ustanovení § 18 odst. 1 s.ř., č. j. CPR-7614-11/ČJ-2023-931200-SV, ze dne 22. 2. 2023 ve věci správního vyhoštění.
21. Za účelem posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany si žalovaný opatřil Informaci OAMP – Kazachstán: Etnická menšina X v Kazachstánu, Etnické složení, X, společnost ze dne 31. 1. 2023. Podle tohoto podkladu jsou etničtí X velmi dobře integrováni v kazašské společnosti a loajální ke kazašskému státu. Protesty v posledních letech probíhaly vždy daleko silněji v etnicky kazašských oblastech a sever země, kde žije většina X menšiny, zůstával relativně klidný nebo v něm protesty neprobíhaly vůbec.
22. Žalovaný si také obstaral Informaci OAMP – Kazachstán: Policie, Struktura, kapacity, běžná kriminalita, ochranné mechanismy ze dne 19. 10. 2023, podle které nepředstavuje nahlášení běžného zločinu spáchaného cizí osobou problém a postižené osoby jsou ochotny se obracet na policii. Potenciální překážkou zejména ve venkovských oblastech může být příbuzenský vztah v rámci komunity a policie. V městských oblastech příbuzenské vztahy mezi

komunitou a policií nehrají větší roli. Stížnost na nečinnost lze podat k vyšší instanci policie nebo ke kanceláři prokurátora.

23. Před vydáním napadeného rozhodnutí žalovaný vyrozuměl žalobce o možnosti seznámení se s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany. Z úředního záznamu o nedostavení se k seznámení s podklady rozhodnutí v řízení o udělení mezinárodní ochrany ze dne 23. 11. 2023 vyplývá, že žalobce se ve stanoveném termínu k seznámení s podklady rozhodnutí nedostavil.
24. Následně tedy žalovaný vydal napadené rozhodnutí, k jehož převzetí žalobce předvolal, avšak žalobce se k převzetí napadeného rozhodnutí dne 21. 12. 2023 nedostavil, jak vyplývá z úředního záznamu o nedostavení se k převzetí rozhodnutí v řízení o udělení mezinárodní ochrany. Týž den tak napadené rozhodnutí nabylo právní moci.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

25. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (procedurální směrnice), a dospěl k následujícím závěrům, přičemž vycházel z následující právní úpravy. Soud rozhodoval bez nařízení jednání, jelikož žalovaný výslovně ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že souhlasí s projednáním věci bez nařízení jednání, a žalobce k výzvě a poučení soudu podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. nevyjádřil s takovým projednáním věci svůj nesouhlas. Zdejší soud zároveň za této situace a s ohledem na obsah správního spisu nepovažoval nařízení jednání za nezbytné.
26. Podle ustanovení § 2 odst. 6 zákona o azylu *původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.*
27. Podle ustanovení § 12 zákona o azylu *azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.*
28. Podle ustanovení § 13 odst. 1 zákona o azylu *se rodinnému příslušníkovi azylanta, jemuž byl udělen azyl podle § 12 nebo § 14, v případě hodném zvláštního zřetele udělí azyl za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12.*
29. Podle ustanovení § 14 zákona o azylu *jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu.*

30. Podle ustanovení § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
31. Podle ustanovení § 14a odst. 2 zákona o azylu se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
32. Podle ustanovení § 14b zákona o azylu se rodinnému příslušníkovi osoby požívající doplňkové ochrany v případě hodném zvláštního zřetele udělí doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro její udělení.
33. Žalobce v žalobě namítá, že se jeho otec v souvislosti s podnikáním dostal do finančních problémů, byl uvězněn a rodina je pronásledována ze strany soukromých osob. Ochrana ze strany státních orgánů nebyla poskytnuta kvůli známostem a vazbám na některé věřitele.
34. V souladu s ustanovením § 2 odst. 6 zákona o azylu může být původcem pronásledování i soukromá osoba. V případě soukromých osob jako původců pronásledování nebo vážné újmy musí přistoupit k samotnému pronásledování také záměrná nečinnost státních orgánů či jejich neschopnost poskytovat ochranu před původci pronásledování (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2023, č. j. 18 Az 29/2023-30). Pokud občané mají možnost domáhat se ochrany svých práv u státních orgánů, nelze považovat vyhrožování ze strany soukromých osob za pronásledování (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, č. j. 4 Azs 38/2003-36). Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu potíže se soukromými osobami v domovském státě, spočívající např. ve vyhrožování, vydírání apod. nelze považovat bez dalšího za důvody pro udělení azylu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2005, č. j. 4 Azs 440/2004-53, srov. rovněž rozsudky téhož soudu ze dne 31. 7. 2008, č. j. 7 Azs 43/2008-47, či ze dne 17. 5. 2023, 1 Azs 57/2023-31). Žalovaný si během správního řízení také opatřil Informaci OAMP – Kazachstán: Policie, Struktura, kapacity, běžná kriminalita, ochranné mechanismy ze dne 19. 10. 2023, podle které „nepředstavuje nahlášení běžného zločinu spáchaného cizí osobou problém a postižené osoby jsou ochotny obracet se na policii. Jednou z identifikovaných potenciálních překážek týkajících se zejména venkovských oblastí může být příbuzenský vztah v rámci komunity a policie. V městských oblastech příbuzenské vztahy mezi komunitou a policií naopak nehrájí větší roli. [...] Případnou stížnost na nečinnost lze podat k vyšší instanci policie nebo prokurátora.“
35. Zdejší soud konstatuje, že podle správního spisu se žalobcův otec začal zadlužovat v průběhu roku 2021, v souvislosti s podnikáním na něj byla podána trestní oznámení, byl zadržen, posléze uvězněn a jeho firma zkrachovala. Žalobce nikdy netvrdil a ze spisu nevyplývá, že by trestní stíhání a následné odsouzení jeho otce bylo nezákonné. Otcovi věřitelé opakovaně kontaktují žalobcovu matku a prarodiče z otcovy strany. Ohledně matky žalobce

specifikoval, že jednou či dvakrát měsíčně přijedou do místa jejího bydliště a vyzývají ji, aby prodala svůj dům a zaplatila dluh, což matka odmítá. Žalobce sice jejich jednání označuje za vyhrožování, ale zároveň z popisu jejich postupu nevyplývá, že by si počínali při vymáhání dluhu nelegálně. Učinili oznámení na policii, v jehož návaznosti byl žalobcův otec zadržen a odsouzen, a pravidelně, nicméně nikoli příliš často kontaktují žalobcovu matku, která je podle protokolu o výpovědi ve věci správního vyhoštění žalobce patrně spoludlužnicí, protože žalobce výslovně uvedl, že rodičům z důvodu krachu jejich podnikání vznikla lidem v Kazachstánu pohledávka, kterou momentálně nemůžou uhradit. Během pohovoru žalobce vyslovil své obavy, že by ho otcovi věřitelé našli a možná by ho zbili nebo unesli, aby mohli vydírat jeho matku. Během přibližně jednoho roku, který uplynul mezi otcovým zadržením a provedeným pohovorem, však nedošlo k žádnému fyzickému útoku na jakéhokoli člena rodiny či ke snaze věřitelů získat zpět své pohledávky násilným či jiným nelegálním způsobem.

36. Z protokolu o pohovoru se žalobcem není možné jednoznačně určit, zda jeho matka řešila problém s policií. Na otázku, zda se jeho matka zkoušela obrátit na policii, žalobce odpověděl, že ano, ale nebyl z toho žádný výsledek, protože věřitelé mají příbuzné na policii. Následně však dodal, že matka se snažila problém vyřešit přes policii, ale že neví, jestli na policii šla. Na dotaz, zda se jeho matka obrátila na nadřízené vyšetřovatelů, žalobce odpověděl záporně. Jak již soud podotkl výše, věřitelé žalobcova otce si dlouhodobě nepočínají násilně, nejednají nelegálně a své kroky během vymáhání pohledávek nestupňují. Žalobcova matka se může kdykoli obrátit na policii a nahlásit případné nelegální jednání věřitelů, pokud tak ještě neučinila, či případně podat stížnost k nadřízeným těch policistů, v jejichž činnosti by shledala nedostatky. Žalobce může v případě návratu postupovat totožným způsobem, pokud by ho obtěžovali otcovi věřitelé. Žalobcova rodina pochází z X, proto nelze předpokládat, že by příbuzenské vztahy hrály větší roli. Žalobce se zároveň nikdy nezmiňoval o tom, že by ve vyšších strukturách policie měli mít otcovi věřitelé rodinné či jiné kontakty, které by bránily vyřízení případné stížnosti. V žalobcově případě tedy rozhodně nelze konstatovat, že by vnitrostátní ochrana v Kazachstánu nebyla dostupná pro žalobce a jeho rodinu či že by jeho rodině byla odepřena z důvodu příbuzenských vztahů s věřiteli. Žalobce v žalobě odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2020, č. j. 5 Azs 105/2018-46, ve kterém jsou uvedena kritéria posuzování možnosti vnitřní ochrany, ale nijak nekonkretizoval, v jakém ohledu měl žalovaný porušit právní názor uvedený ve zmíněném rozsudku. Soud konstatuje, že si žalovaný obstaral přesné a aktuální informace a adekvátně posoudil možnosti vnitrostátní ochrany.
37. Žalobce dále namítal, že etničtí X mají na území Kazachstánu problémy a byl v České republice napadán spolužáky kazašské národnosti, než byli vyhoštěni. Žalovaný si k posouzení otázky etnických X v Kazachstánu obstaral Informaci OAMP – Kazachstán: Etnická menšina X v Kazachstánu, Etnické složení, X, společnost ze dne 31. 1. 2023, podle které v roce 2021 tvořili X X % obyvatel. Z regionálního hlediska tvořili etničtí X kompaktní osídlení na východě Kazachstánu, Karagandské oblasti, ve městě Almaty, kde nyní již početně převažují etničtí Kazaši. X obyvatelstvo, resp. v náhledu místních i X, a etničtí X obývali především městské oblasti. Zdroje zmiňovaly, že doménou etnických X, resp. X bylo podnikání, především velké podniky, naopak etničtí Kazaši převažovali ve státní správě a tvořili politickou elitu země. X obyvatelstvo, resp. etničtí X byli zdroji chápáni jako velmi dobře integrovaní v kazašské společnosti a loajální ke kazašskému státu, resp. režimu. Žalobce pochází z města Almaty, kde jsou etničtí X významně zastoupeni. Z jeho výpovědi plyne, že konflikty ve škole byly zapříčiněny jeho jinými názory na život a na politiku,

nikoli jeho národností. Ze zprávy o zemi původu vyplývá, že etničtí X v Kazachstánu žijí bez významnějších obtíží. V případě konfliktů se spolužáky kazašské národnosti v České republice je zřejmé, že byly ukončeny jejich vyhoštěním, a nic nenasvědčuje tomu, že by měly pokračovat v případě žalobcova návratu do vlasti. Podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 5. 2024, 2 Az 26/2023-25, „[a]ni posílené národní cítění, resp. kazašský nacionalismus a s ním spojené odlišné přístupy k X a nahlížení na ně jako na nepřátele nejsou bez dalšího důvodem pro udělení mezinárodní ochrany ve formě azylu, pokud nedosahují intenzity závažného porušení lidských práv, přičemž žalobce neuvedl žádné důkazy na podporu svých tvrzení, že by v případě návratu do vlasti měl takovému jednání čelit.“ Žalobcem uvedené problémy s osobami kazašské národnosti, konkrétně potíže v páté třídě kvůli odmítnutí označit Kazachstán za svobodný a demokratický stát, časově blíže neurčený problém kvůli náušnici v uchu, který patrně nebyl národnostně motivovaný, a blíže nespecifikované konflikty s kazašskými spolužáky v České republice, očividně nedosahují intenzity závažného porušení lidských práv.

38. Podle žalobce byla napadeným rozhodnutím porušena ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s., § 2 odst. 4, § 3 a § 50 odst. 2 a 3 s.ř. a čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Soud konstatuje, že je zcela vyloučeno, aby žalovaný napadeným rozhodnutím porušil jakékoli ustanovení soudního řádu správního, protože podle něj v řízení vůbec nepostupoval. Ohledně výčtu ostatních ustanovení, jejichž porušení žalovaný namítá, je třeba konstatovat, že žalovaný nijak blíže nespecifikoval, jakým způsobem měla být tato ustanovení porušena. V rozsudku rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, Nejvyšší správní soud konstatoval, že „[ž]alobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti.“ Žalobce žádným způsobem nekonkretizoval, jak se měl žalovaný dopustit tvrzených pochybení, a soud žádné nezákonné kroky či závěry u žalovaného neshledal.
39. Žalobce také uvedl, že členské státy Evropské unie mají povinnost zajistit přesné a aktuální informace a že dokumenty týkající se dodržování lidských práv v Kazachstánu jsou zcela obecného charakteru. Soud konstatuje, že podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008-81, „informace o zemi původu použité ve věci mezinárodní ochrany musí být v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné.“ Žalovaný tato kritéria podle mínění zdejšího soudu dodržel a soud v jeho postupu neshledal žádné pochybení. Žalobce také nijak blíže nespecifikoval, jakou informaci postrádá ve zprávách o zemi původu, a soud považuje opatřené podklady za zcela dostačující.
40. Je také zcela vyloučeno, aby žalovaný porušil žalobcovo právo na přístup k soudu. V napadeném rozhodnutí žalovaný poučil žalobce o právu podat žalobu, což žalobce učinil. Je také zcela očividné z činnosti žalovaného, že si je vědom existence práva na azyl, jak je deklarováno v čl. 18 Listiny základních práv Evropské unie a konkrétněji upraveno v zákoně o azylu, pouze jej nemohl přiznat žalobci při absenci azylově relevantních důvodů.
41. Žalobcova argumentace týkající se posuzování bezpečných zemí původu se netýká jeho případu. Kazachstán není zařazen mezi bezpečné země původu podle § 2 vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců. Žalovaný v tomto směru nijak nepochybil, když Kazachstán za bezpečnou zemi původu nepovažoval.

42. Žalobce v žalobě upozornil na judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se prospektivního rozhodování a na nutnost zkoumat jím popsané incidenty s ohledem na to, zda indikují přiměřenou pravděpodobnost pronásledování z azylově relevantních důvodů. Podle zdejšího soudu žalovaný této povinnosti dostál, vzal v úvahu problémy žalobcovy rodiny s věřiteli i neshody ve škole a dospěl k závěru, že možnost budoucího pronásledování není přiměřeně pravděpodobná. Soud se pak s tímto závěrem žalovaného ztotožňuje.
43. Dále žalobce citoval rozsudek Soudního dvora EU ze dne 9. 11. 2023 ve věci C-257/22. Tento rozsudek je však zcela nepřiléhavý, protože se týkal rozhodnutí o navrácení a také výkladu některých ustanovení zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů. Žalovaný v řízení o žádosti o mezinárodní ochranu podle tohoto zákona nepostupoval.

VI. Závěr a náklady řízení

44. Zdejší soud tak ze všech výše uvedených důvodů dospěl k závěru o nedůvodnosti žalobních námitek v podobě, v jaké byly žalobcem uplatněny. Zároveň v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž by bylo nutno přihlížet z úřední povinnosti. Podanou žalobu proto zdejší soud zamítl podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.
45. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků zdejší soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 31. července 2024

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D., v. r.

samosoudce